

ANNETTE KULLENBERG

Har nån frågat kvinnorna: Varför föder ni inte barn?

Annette Kullenberg, författare,
journalist, flanör med glimten i ögat.

Hur ska det bli fler barn? När det gått så mycket mode i graviditeten. I Sverige är det på modet att äta särskild fisk om man blir gravid.

Det är inte modernt att dricka vin eller röka. Graviditet verkar vara ett slags sjukdom. En helt vanlig ung kvinna ska ändra sina vanor. Eftersom nåt har hänt.

Men frågan är om det inte har hänt något med läkarna som har gått på precis allt. Försök få en mänska att ändra sina vanor.

Det behövs så där fem års psykoanalys, antar jag, för att det ska lyckas. Man kan bara

önska att unga blivande mödrar lämnas ifred. Så att de slipper oroa sig så in i spisen. Finns det nån som mår bra av nervositet, av sömnlöshet?

Finns det en enda gravid som mår bättre av att få höra att sömntabletter är förbjudna?

I Danmark får unga mödrar rådet att dricka öl.

Här skriver jag unga kvinnor men de finns inte, inga unga gravida kvinnor. Borta. Spårlost försvunna. Utom möjligen i glesbygden där det är enda sättet att bli någon, att få lite bidrag och få något att göra.

Men i storstäderna är blivande mödrar halvgamla. Tur att Strindberg är död. Han skulle fått slag. Denne författare som skrev på största allvar att en kvinna som fyllt 37 var gammal.

Ja, så var det på 1800-talet.

Numera är det vissa ord som försvunnit. Ordet gammal har förvisats till äldrevården.

Att skriva att gravida kvinnor ska lämnas ifred och leva som vanligt med

sina vanor och ovanor är möjligen ålderdomligt. Säg gärna det.

Förvisa gärna vanlig mänsklighet till nån skrubb där annat bråte finns att tillgå: lättja, smör och grädde, divaner.

Inte vet jag vad som befinner sig i källaren.

Under en period gick jag omkring och predikade för en massa 35-åringar att de skulle skynda sig att skaffa barn eftersom det inte var säkert att de var fertila. Att det var farligt att vänta för länge. Det tog snabbt slut på mina föreläsningar. Det var så mycket dessa

kvinnor skulle hinna med. Innan.

En gravid kvinna ska enligt modet för dagen göra »som dom säger«.

Måste livet bli trist för att man är gravid? Ett ganska vanligt tillstånd sedan människosläktet upp-

fanns. Vilka orkar be en läkare dra åt helvete? Inte många.

Förr i världen när kvinnor så att säga bara »blev på det viset« så var det ingen som sa ett ord. Massor med unga kvinnor blev på smällen, de var inte fyllda 20. Många lyckades bli gifta just på det sättet.

Jag vet »bli gift« finns inte mer. Detta begrepp har förpassats till spökkammaren och får inte ens finnas i källaren ihop med smör och grädde.

Vad ska en fattig flicka göra? hör man inte ofta. Även om det är sanningen för den lilla del av unga kvinnor som blir på smällen.

Kan en nybliven mor anses älska sitt barn om hon struntar i mammagrupper och

vägrar att gå på babysim? Det är ganska tveksamt.

Tanken på babysim kan skrämman livet ur en nybliven mor. På med kläder, av med kläder, skrik. Bebis-snack.

Tänk om det är så att alla kvinnor inte passar in i den mall som gäller för dagen. Att de inser att de inte duger, att de inte orkar anpassa sig. Kan det vara en förklaring till att så många inte skaffar barn, eller väntar för länge?

Kvinnor är inte precis scouter om de levtt ett tag. Men de vill ha barn. De försöker göra som de blir tillsagda. De flesta har den där ursprungliga instinkten att skaffa barn. Ändå blir det inte av.

Det som blir av är ideliga separationer. Singelliv. Det finns inte en karl som duger. Det går så att säga inte att skaffa barn med vem som helst.

Det är för sorgligt. Perfektionism är förgörande. Alla dessa föreställningar om hur det »ska vara« påminner starkt om strävan efter den perfekta kroppen. Alla råd om bantning, motion.

Gravida kvinnor har bara ordningsregler att se fram emot. När en kvinna äntligen blir gravid gäller det att vara Den Perfekta Gravida Kvinnan. För annars kommer barnmorskan. Det är som förr i världen när alla hotade med att »nu kommer sotaren«.

Är vårt samhälle egentligen barnvänligt? Ja, inte vet jag.

Men England har visat en ohygglig väg: Där har nu utfärdats ett förbud mot att amma på arbetsplatsen. Samtidigt som ett påbud utgått att man ska amma i sex månader. Många mödrar har inte råd att vara hemma så länge.

Det barnvänliga Europa – vart tog det vägen? Om nu »alla« menar att det föds för få barn. Jag menar bara – är det nån som frågat kvinnorna: Varför vill ni inte föda barn?

Annette Kullenberg